

בקיבוץ כפר מנחם

גיליון מס. 63 (פנימי) שבט תשע"ה ינואר 2015

השנה טובה נתקבלו לחברות (הפוח ניכר של המצויעים). החברים:

אלביט צני	אלביט אסתי
אביט צותן	אביט יעל
אובן אסל	צ'ינלר אופית
הכספי-הנט שי	הכספי-הנט יסמין
הפאל איתי	הפאל (אביט) חלית
לוינהיים טל	טולצברג לוינהיים נועה
לפידות עמית	לפידות מיכאלה
סלע אבישי	אפל ליאופ
שינצלר מעין	שינצלר צ'אוצמר מעין
סקר ליפון	סקר ויבי
הפאל יואה	

הפכות לכם חברינו החזשים לקבוצ ואיחולי התעפרות והשתלבות מלאים ומאזחים.

הקלפי התקיים ב- 22-23.1.2015 .

דבר הבנים

(נקרא בהרמת כוסית לכבוד הקבלה לחברות ב- 25.1.2015)

קבוץ כפר מנחם נכנס לתקופה חדשה, ואנו שמחים להיות חלק ממנה ולהתחיל פרק חדש בחיינו, כחברים בקהילה הצומחת, שאליה בחרנו להצטרף.

למרות הקשיים שהיו בדרך, והיו ללא ספק, זהו יום גדול וחשוב, לא רק לנו – הבנים הנקלטים, אלא לקהילה כולה. היום הזה מעיד על רוח חדשה וטובה הנושבת בינינו. זה לא סוד, שקיבוצים רבים מתקשים לקלוט את ילדיהם בשל קשיים ומכשולים, בעיקר מצד המנהל. בנים ובנות הקיבוצים, שגדלו וצמחו מתוך הקהילה ובחרו בה להיות להם לבית, נשארים מתוסכלים ותלושים ללא עוגן.

אנו בני מזל ללא ספק, וכאן המקום להודות לכם, לכולכם, מקרב לב. לשולה, לשלומי ולחברי המזכירות, לחברי הקבוץ שתרמו מזמנם וממרחם ועזרו ככל יכולתם, להורים היקרים שסבלו את הלחצים, את התסכול ואת המרירות, שנאלצו למצוא דרך בין היותם חברי קבוץ לבין היותם הורים תומכים ומחבקים, המעוניינים שילדיהם יהיו לידם. זה קשה ללא ספק ועמדתם בזה בגבורה ובאנושיות.

אנו תקווה שפרק הקליטה הזה יסלול את הדרך ויהפוך מכביש כורכר לכביש מהיר, בעבור בנים ובנות נוספים שרוצים להיות חלק מהקהילה, חלק מאיתנו ונרחיב את קבוץ כפר מנחם, שחוגג בימים אלה את שנת ה-75, לעוד שנים רבות וטובות יחד.

מדיוני המזכירות

ישיבות המזכירות האחרונות, הוקדשו לשני נושאים מרכזיים :

1. קבלה לחברות של "קבוצת ה-13".

2. תקציב הקהילה לשנת 2015.

1. קבלה לחברות – להלן הנושאים שסוכמו וטופלו :

התקיימה שיחת קיבוץ, שאישרה את הבאת המעומדים להצבעה בקלפי. ההצבעה, שמית ומשפחתית. כלומר, אי קבלת אחד מבני הזוג לחברות פוסלת את קבלת המשפחה לחברות בקיבוץ.

מרבית המשפחות המועמדות לחברות חתמו על המסמכים הנדרשים, כתנאי מקדים להצבעה בקלפי.

לשלוש משפחות לא אותר "מגרש מבונה" ונצטרך להחליט האם, או באיזה מתכונת לקבלם לחברות וכן, לתת להם עדיפות בהחלטה לגבי בחירה במגרש מבונה, או מגרש לבנייה, הקודם מביניהם.

2. הערכות לקבלה לחברות – מחזור ב' – אנו נערכים למהלכים הבאים :

- בחירת צוות לליווי מחזור ב' – ומפגשים עם המועמדים.
- בדיקה ועדכון החלטות, בנושאים: * קבלה לחברות לבן/ת שני ושלישי . *איוש דירות היורשים בבני קיבוץ. כיום, ההחלטות מאפשרות רק קליטה של בן/ת אחד למשפחה.
- בדיקת משמעות קבלה לחברות לבנים/משפחות הגרים בדירות על מגרשים מאושרים ע"פ התב"ע. [אשקוביות, שיכון עולים].

3. תקציב קהילה ל-2015 - [בהשתתפות יעד חשב הקיבוץ].

מסגרת התקציב - עודכנה בהתאם להוצאות והמקורות הצפויים בשנה הקרובה, היא אינה כוללת את ההשקעות הצפויות [מטבח ובית המוסדות], שעדיין לא סוכמו, ויובאו לדיון והחלטה כנדרש.

דונו, אושרו ועודכנו הנושאים הבאים :

- א. בנים הגרים בקיבוץ יהיו זכאים להנחות, כמו החברים, בשירותים הבאים :
כביסה, חדר אוכל, כלבו, ברכת שחיה - התשלום רק באמצעות הוראת-קבע בהנהלת החשבונות.
- ב. קלנועיות- לא יתאפשר תיקון קלנועיות על חשבון הקהילה, חברים שישלמו מס חודשי (מוקטן) יקבלו סיוע ב"עזרה ראשונה".
- ג. כביסה – מחיר הכביסה לחברים ול"חיצונים", יעודכן בהתאם לעלויות.

ד. רכב – מחיר הק"מ לחבר ולעסקים, יעודכן בהתאם לעלויות. תמשך הטמעת התכנה החדשה "זמן-ק"מ".

4. מערכת היחסים – אגודה[הרחבה] – קיבוץ : המזכירות עודכנה בנושאים

העומדים על הפרק, והם :

א. "הדרך המחברת" [מרפאה-ברכת שחייה-ספריה] - מאחר ובדרך זו משתמשים גם תושבי ההרחבה, פנתה המזכירות לוועד האגודה שישתתף בכיסוי חלק מעלויות הביצוע, מתקציב הפיתוח [במוא"ז יואב], התשובה עדיין לא התקבלה....

ב. " הדרך הבטוחה" – בעקבות תאונת הדרכים, פנה וועד האגודה למוא"ז יואב, להסדרת דרך בטוחה לתלמידי ביה"ס האלה. מרביתו של תוואי הדרך יעבור בתחומי הקיבוץ, הבקשה אושרה ע"י הקיבוץ.

ג. בית הכנסת - הטיפול בסוגיה זו נמשך. נציגנו, יחיעם ושולה, מלווים את הנושא עם נציגי ההרחבה והמועצה.

ד. תקציב האגודה ל-2015- מתקיימים דיונים בנושא, תקציב הגינון נבדק בנפרד ע"י הקיבוץ.

דיווח: שלומי שקד

עדכון בעניין בית הכנסת:

באספת ישוב נמסר, כי נציגי הישוב והעותרים הגיעו לפשרה, על פיה ימשכו העותרים את עתירתם למשך 5 שנים.

תועמד לרשות המעוניינים כיתה ב"צפית" לצורך תפילה ואירועים.

במהלך 5 השנים יבדקו הצרכים והאפשרויות להקמת בית כנסת בישוב, על שטח ציבורי, לא בשטחי הקבוץ ובמימון חיצוני.

פרטים על הסכם הפשרה ואספת הישוב בעלון הישוב.

דיווחה: יהודית אפרתי.

חברי כפר מנחם היקרים,

שורות אלו נכתבו ערב ההצבעה לחברות של 11 משפחות....

אני מבקשת לעורר בכם מחשבות על עצמנו.

לפני שלוש שנים, ערכנו לעצמנו בדק בית ערכי. מי אנחנו? מה אנחנו? לאן אנחנו רוצים להתקדם? אני מצרפת מטה את ערכי הליבה אליהם הגענו ממעגלי השיח הרבים שהתקיימו כאן. אני אישית, ראיתי במסמך הזה הצהרה ערכית משותפת לכל חברי כפר מנחם. מסמך חשוב שלצערי, לא מנחה אותנו באמת בשיקולי הדעת הנדרשים לקבלת החלטות קהילתיות.

באותו הדיון נקבע שאחד מערכי הליבה שלנו הוא 'קיום חברה רב דורית'. והיום, ערב הצבעה משמעותית לקליטה לחברות אני מבקשת לשאול את עצמנו, את כולנו: האם הדרך אותה עברו 13 משפחות שהביעו עניין ורצינות משקפת את האמירה הערכית שלנו ל'קיום חברה רב דורית'?

הבנים שראו ורואים במקום הזה בית. רוצים להמשיך ולחיות כאן, רוצים לקחת חלק בדבר הגדול הזה שנקרא קיבוץ. אמנם אנחנו לא 'קיבוץ של פעם', עברו עלינו שינויים באורחות החיים, אבל עדיין יש בינינו מידה לא מבוטלת של ערבות הדדית, תרבות ומסורת שלא תשמר אם לא נדע לקלוט את מי שימשיך את דרכם של דור המייסדים ושל הדורות שבאו אחריו.

הדרך אותה היו צריכים לעבור וחלקם עדיין עוברים קשה מנשוא (2 משפחות לא הגיעו להצבעה על אף שסומן להם מגרש...עד שבוע לפני הקלפי). זה הזמן להסתכל לעצמנו בעיניים ולהבטיח לעצמנו לחפש פתרונות יצירתיים במסגרת המגבלות הרבות הקיימות.

לדעתי, כל בן/בת כפר מנחם העומד בדרישות הסף ומציג את כלל המסמכים הדרושים, חייב לעלות להצבעה מבלי לחכות לקבוצה שלמה שנקלטת. גם אם בדרך של קבלה מותנית בקבלת מגרש תוך תקופת זמן, הסכם עם דירת יורשים או כל פתרון יצירתי אחר.

ודבר שני, בתקווה שימצא פתרון לבעיה הזו, ודווקא בגלל דרך החתחתים שעברו הבנים, חייבים להתייחס למהלך הקליטה באופן מתמשך ולא נקודתי בלבד. משמעות הדבר היא, לקבל את הבנים במאור פנים – קבלת פנים כזו שתראה להם, שלמרות המכשולים והקשיים, אנחנו רוצים אותם פה.

לכן אני מציעה-

- בטווח הקצר: להקים צוות שיתמסר לטיפול בקליטה ובנהלי קליטה כדי לסייע למזכירות שעוסקת במכלול רחב של נושאים לקדם את הנושא הזה אם חפצי חיים אנחנו.
- בטווח הבינוני: להוסיף לתקנון התייחסות לקליטה מותנית לאור דרך החתחתים המוכרת לנו מ'קבוצת ה-13'.
- בטווח הארוך: על מנת להגדיל את היצע הדירות המבונות לקליטת בנים המעוניינים לחיות כאן, עלינו לפתור את סוגיית דירות היורשים הסבוכה. סוגיה בוערת זו צריכה להגיע לפתרון משום המתח הרב שהיא מייצרת ולא פחות חשוב, על מנת להפחית סטטוסים חברתיים בקיבוץ כי אלו מזיקים לנו (!!!). בחצי השנה האחרונה למדתי רבות על השיטות השונות המוצעות היום

לקיבוצים בהתנהלות מול המנהל. מתוך בחינת 3 החלופות אני מבקשת להאיר את המסלול
האחרון שנפתח לקיבוצים בשמה חלופת האגודה.
מסלול זה בהכרח משנה את התמונה. קנייה משותפת של זכויות על הקרקע (במחיר הוגן לכל בר
דעת) שומרת על הישות הזו- קיבוץ כפר מנחם, מאפשרת קליטה ושיוך פנימי לחברי קיבוץ וכן,
הורשת הנכס לבנים המעוניינים להמשיך ולחיות כאן. ואם אין בנים המעוניינים לחיות כאן? אז
בפתרון יצירתי ניתן לפצות את היורש (גם כך הנקלטים נדרשים לשלם על מניות, תשתיות
וכו'). צריכים להיות יצירתיים והכל- כדי לקלוט את בנינו בחזרה.
נכון, לא יהיו רשומים על שמנו לבנה או שתיים במנהל, אבל נוכל להוריש לדורות
הבאים קיבוץ מפואר עם עבר מפואר, מסורת מפוארת ועתיד שפוי חברתית במקום
הזה.

חלי זלינגר

30 מאי 2012

מסמך ערכי ליבה לכפר מנחם:

- קיום מערכת ערכות הדדית שתאפשר חיים בכבוד לכל חברי הקיבוץ.
- קהילתיות גבוהה באמצעות: שמירה על מקומות מפגש, עידוד וטיפוח מעורבות
החברים בחיי הקהילה הקיבוצית והיישובית, שמירה על מרחב פרטי וציבורי
מטופח, דאגה לחלש.
- בריאות- שמירה על רמת שירותי הבריאות הנהוגה היום.
- קיום מערכת חינוך יישובית איכותית על פי עקרונות החינוך הקיבוצי תוך דגש
לחינוך החברתי קהילתי (חינוך משלים).
- שמירה וטיפוח מורשת כפר מנחם
- צמ"ד- קיום חברה קיבוצית רב- דורית והמשך קליטת חברים.
- המשך התנהלות דמוקרטית ושקופה.

ועוד בעניין קבלת בנינו לחברות בקבוץ

חבל לי. אינני רוצה להצביע בעד או נגד חברות של הילדים שלנו. מנקודת הזמן, במיוחד הגיל שלי ומבטי, כל ילדי הקבוץ הם קצת הילדים של כולנו. של כל אחד מאיתנו. מי שעבר את הקריטריונים המקדימים, די בכך. אני רוצה לקבלם בנפש חפצה, בהצבעה הכוללת את כולם וללא הצבעה אישית. אינני בטוחה, ששיקולים זרים, חשבונות אישים ומשקעים מן העבר, גם מן העבר הרחוק, שאינם כלל רלוונטיים, וסתם שנאות, לא כלולים בהכרעה, על חוד פזיז של עפרון, שהיא די גורלית עבור המבקשים. צר לי על כך. ישנם בינינו כאלה ואחרים וטוב שכך. לא כולם נחמדים עבור כולם. איננו החברה ההומוגנית שהיינו פעם, תמו גם "ימי הבירורים" של סמלי הבוגרים.

גם אותי קבלו לחברות כחלק מקבוצה שלמה. איני מוצאת כל יתרון וצורך בבחירות שמיות ובנוסף, יש בהן מידת מה של אכזריות, אולי המילה חריפה מעט. ואולי ישנה גם איזו אדנות לא מודעת ושימוש בכוח הכמעט אחרון שנותר בידו של חבר הקבוץ מן השורה, שנושל מחלק גדול של הוויית קיבוצו הקודם ויכולת ההשפעה שלו, שהייתי מבקשת להסיטה ולא לתת לה פתחון פה. איש אינו רוצה לראות את שמו על לוח המודעות מוחתם בשלל התנגדויות אישיות. הייתי רוצה שאנשים יתחילו את חייהם פה בינינו בטוב ולא מלווים בתחושת דחייה.

ברכות חמות לכם חברי החדשים לקיבוץ.

רחל קרון

חידוש התשתיות

הכנת התוכניות לחידוש התשתיות הסתיימה במרץ 2011. מוסכם על הכל, כי יישום התוכנית כרוך בעלויות גבוהות ובמהומה גדולה בהיבטים הפיזיים של חיי הקהילה (בגלל חפירות להנחת צנרת, קווי חשמל ותקשורת, שינוי נתיבי דרכים וחניות וכו'), מה שיקשה מאוד על החיים בקבוץ ויעורר גם בעיות חברתיות. העלויות הגבוהות והקשיים הכרוכים ביישום המהלך מהווים הסבר חלקי לכך שלא התקדמנו ב-4 השנים, בבצוע התוכנית. לאחרונה גברו הלחצים להתחיל בבצוע התוכנית:

- מערכת המים בקבוץ הולכת ונשחקת ורבים הפיצוצים והתיקונים הנדרשים. יתרה מזו, העלויות הכרוכות בהסדרים קולקטיביים של אספקת מים קרים וחמים, גבוהות מאוד ומוסכם כי יש לצמצמן (ועם צמצום זה יצומצמו המיסים).
- חוקי המדינה מחייבים להפוך ל"מחלק היסטורי" של חשמל, מה שמחייב שיפורים ברשת החשמל (וגם יאפשר לקבל הנחה בעלויות החשמל).
- קיים בלגן תחבורתי ניכר ומסוכן בדרכי הקבוץ ורבים הלחצים לשיפור מערכת הכבישים, הדרכים והחניות.
- הוקצו ע"י המועצה תקציבים לשיפור תשתיות ולא ברור אם נוכל לנצלם במועד דחוי.

הצעת צוות התשתיות לבצע את חידוש התשתיות עפ"י שכונות לא התקבלה ע"י ה"הנהלות", שהמליצו להתחיל בחידוש התשתיות התחתיות בכל הקבוץ, עד לראשי המגרשים. העלות המשוערת של המהלך 9.2 מיליון ש"ח כולל מע"מ לתשתיות תת קרקעיות למעט ביוב ותקשורת רק הכנה + 2.4 מיליון ₪ כולל מע"מ שתעלה הפרטת מערכת המים הקרים והחמים (ניתוק המים החמים מדוד הקיטור, התקנה וחיבור מדי מים, התקנת דודי שמש וחיבורם לחשמל, והפרדת מים בבתים).

בשיחת הקבוץ בנושא הסתייגו יחיעם ויוס'יה מההצעה והציעו שנטפל קודם כל במערכת התחבורה העילית, המסוכנת מאוד במצבה הנוכחי ומכבידה מאוד על החיים בקבוץ. אביטל הציג את תוכנית צוות התשתיות (חברים הסתייגו מחידוש התשתיות לפי מתחמים מחשש שלא יהיו לנו משאבים להשלמת התוכנית בכל המתחמים). תמיר הציג את העלויות המשוערות של חידוש התשתיות בין 15 ל-25 מיליון ₪ (תלוי מה נעשה). המחמירים מבין המשתתפים, דברו על אומדן עלות של 50 מיליון ₪.

בעקבות הצגת הדברים מחו חברים נמרצות על הסחבת בהתחלת ביצוע התוכנית ועל החשש, שכספים שהוקצו למהלך יילקחו מאיתנו. הובעה תביעה להתחיל מיידית בבצוע התוכנית.

כן הובעה מחאה רמה על כך, שלא בוצעה החלטת שיחת קבוץ, בדבר סלילת הדרך מבנין אלומה לספריה והדרך המקשרת.

הודעה בעניין השר"פ

כזכור התקשרנו עם השר"פ לפני כשנתיים כמוקד קריאה במקרה חרום רפואי, לשרות חברי הקיבוץ בלבד. לאחרונה קרו מקרים שחברים התקשרו למוקד לצורך טיפול באחר, שאינו חבר. היו גם אירועים בהם התקשרו תושבים או אנשי הרחבה לצורך טיפול רפואי דחוף. השרות כעיקרון אינו משיב פניהם ריקם, אך הוא כרוך בתשלום, לעיתים די גבוה(מאות שקלים). אני פונה לחברים לא להפנות קריאה לשר"פ בשם אדם אחר, שאינו חבר. כל פניה כזו, אם תיעשה, תחויב ישירות בכרטיס האשראי, כלומר חבר שישתמש בשירות, בשם מישהו שאינו חבר, ייתן את מספר כרטיס האשראי. זה הסידור שסיכמתי איתם. כנ"ל לגבי תושבים בקיבוץ או בהרחבה. בברכה ושנהיה בריאים.

אמנון

לאריה גרשוביץ והמשפחה כולה

תנחומים במות האח

איתן ז"ל

חוגי יצירה בסטודיו לחיפוי אמנותי סעידי

זו השנה השנייה בה מתקיימים בסטודיו חוגי יצירה – בהם משתתפים ילדים בגילאי 6-10 שנים. החוגים מתקיימים בשעות אחרי הצהריים והערב, כל חוג נמשך שעה ורבע.

תערוכה מיצירות הילדים התקיימה עם סיום שנת הלימודים החולפת. גם השנה נקיים תערוכה של יצירות הילדים באמצע השנה ובסיומה. החוגים נערכים במגמת לימוד פיסול קראמי בקנה מידה גדול, לפי יכולתו של היוצר, ילד, או ילדה.

מזה שנה שלישית מתקיים בסטודיו מפגש יוצרים אמנים, אשר מנפיקים את דגמיהם בקנה מידה גדול. המפגש מתקיים יום בשבוע כ-6 שעות למפגש.

תערוכה מקפת וגדולה מיצירותיהם של אמנים אלה הוצגה זה מכבר בגלריה מגדל בתל אביב באוצרות שלי.

מפגש יוצרים בפחם ועפרון, החל להתקיים מזה כחודש וחצי.

המפגשים מתקיימים בשעות הערב 19.00-17.00 בימי חמישי. הם

מיועדים לחברי קבוץ ותושבי ההרחבה. זהו מפגש מהנה+ כיבוד קל. כאמור, יציאה מהיום יום ליצירה רגועה.

תערוכה מיצירות המשתתפים תוצג במרוצת הזמן במועדון.

פרטים נוספים על כל החוגים והמפגשים אפשר לקבל אצלי בחיפוי אמנותי, או בפלאפון 0523919187.

להתראות.

משה סעידי 18.1.15

צילומים: אמנון זלינגר.

שנת 2015 החלה

שוחחתי עם 3 חברים על ציפיותיהם מ-2015.

אני מביאה את דברי החברים:

זוּזִי שִׁינְדֵלר

אני באופן קבוע מאחלת למשפחתי וחברי בריאות ופרנסה (זה לא ברור מאליו היום). לכל היתר אנחנו אחראים לבד.

מבחינת הבחירות – אני חברה בוועידת מרץ ותומכת במרץ כמובן ומאחלת לנו מהפך. אני חושבת, שבשנים האחרונות המדינה מונהגת יותר ויותר על ידי השקפות ימניות-משיחיות ואני חושבת, שלא הציונות ולא היהדות הם נכסיו הפרטיים של הימין הישראלי. צריך לחזור ליהדות וציונות שפויים, שמתאימות למאה ה-21. כלומר, שהיותנו ישראלים-ציונים – יהודים גאים, שאוהבים את ארצנו ומגינים עליה, לא צריך להפוך אותנו לכת של בדלנים, שמנותקים מהעולם. אנחנו חלק מהעולם המערבי הנאור והתבצרותנו לא מועילה לנו. אני מאמינה, שהשמאל-מרכזי יכול לנווט את מדינת ישראל באחריות וביטחון למקומות שפויים יותר.

אני מאחלת לקבוצת ה-13 קליטה מהירה וטובה בביתנו – כפר מנחם. אני מצפה ומקווה מהם, להיות חלק פעיל בקבוץ ומוסדותיו וכמו שהם הבטיחו להיות הקולטים של הצעירים מהם.

אני חושבת, שדרך מערכת החינוך יש התקרבות בין הקבוץ להרחבה ומאחלת לכולנו לצעוד יחד קדימה.

בקשר לטרור הקיצוניים, שלצערנו מעסיק אותנו במזרח התיכון ובכל העולם (לא קשור לדת כזאת, או אחרת – אני מתנגדת להכללת כל האיסלם כמקשה אחת), אני חושבת, שהאנשים שמצטרפים היום לארגוני טרור איסלאמיסטיים, הם אותם אנשים טיפשים ומגולמניים, שהצטרפו בזמנו למפלגה הנאצית, יש להילחם בהם באותה צורה ובאותה מידה.

העובדה, שמדוזות חסרות מח שרדו מיליוני שנים היא חדשה טובה לאנשים מטומטמים. אני מאמינה, שהמקצועות הכי חשובים בעולם הם הוראה וחינוך ואני מאוד שמחה, שפרס נובל ניתן השנה לנערה, שנאבקה על הזכות לחנוך ולמידה של כל נער ונערה בעולמנו. רק בדרך הזאת אפשר לשנות את דרכי האנושות בעתיד.

דודו שור

אני רוצה קודם כל, שביבי לא יהיה ראש ממשלה, כי הוא מוליך את המדינה לכיוון ללא מוצא.

זה אומר, שבתחום המדיני הוא מוביל לבידוד של ישראל והפיכתה למדינה מצורעת ויש לזה השלכות כלכליות כמובן.

בתחום החברתי הוא הולך לכיוון של העדפת אוכלוסיה על פני שאר הציבור. קרי – המתנחלים והמגזר החרדי. מה שמדאיג זה, שהמגזרים שסובלים הכי הרבה משלטון הליכוד, קרי – עיירות הפיתוח, ממשיכים להצביע ליכוד. בגלל הקשר הגורדי הזה, המדינה תקועה כבר הרבה שנים. אני מקווה, שתוצאות הבחירות לא יהיו אותה גברת בשינוי אדרת. קרי, שביבי מרכיב את הממשלה ומזמין את מפלגת העבודה, כשותף הבכיר, שיהווה עלה תאנה להמשך מדיניות הליכוד והבית היהודי בשטחים. החשש הגדול שלי הוא, שמפלגת הבית היהודי תתחזק בבחירות הקרובות. צריך להגיד שפו למפלגת העבודה על ארגון וניהול הבחירות הפנימיות ועל הצוות הנבחר שלהם, שכולל הרבה נשים באופן חסר תקדים בדומה למרץ.

שלמה ברוידא

אני מקווה, שבתחילת 2015 נבחר באחת משתי החלופות 751, או 1155 (2366 בניסוחה העדכני) ונתחיל לשלוח את החברים למינהל.

אני מקווה שלא ניכנס לדיון בחלופה השלישית שמשמעותה קניית המגרשים ע"י הקיבוץ דבר העלול להביא למאבקי כח קשים בקיבוץ ותביעות משפטיות שעלולות להמשך שנים רבות, ויביא לעצירה מוחלטת בקליטת חברים חדשים לקיבוץ.

אני מאחל לחברי הקיבוץ החדשים שהצטרפו לשרותינו אתמול קליטה קלה ומהירה.

אני מקווה שבשנת 2015 לא נעצור את המשך קליטת בנים ותושבים אחרים לחברות בקיבוץ. שנמשיך לקלוט עוד השנה חברים חדשים נוספים בנים ותושבים שאינם בני קיבוץ.

אני מקווה שהשנה נשנה את תקנון קליטת הבנים ונהפוך אותנו לתקנון לקליטת חברי קבוץ חדשים (ללא שיריון לבנים אבל עם עדיפות לבנים). תקנון הקליטה הנוכחי עוצר לדעתי, את קליטת החברים החדשים בקיבוץ.

אני מקווה, שתחילת 2015 נאפשר ליורשים למכור את מגרשיהם לתושבים המעוניינים להיקלט כחברי קבוץ במסגרת הסדרים פנימיים.

אני מקווה, שבשנת 2015 (כבר בתחילת השנה) נחזיר את הגלגל אחורה ונשכיל להחזיר את כל נושא השכרת הדירות לידי הקיבוץ כך שלקיבוץ תהיה שליטה מלאה על מי שגר אצלנו בדירות היורשים.

הערה- במרבית הקבוצים הקיבוץ הוא זה שמשכיר את דירות היורשים ועל ידי כך לקיבוץ יש שליטה על השכרת הדירות ובחירת התושבים שגרים בקיבוץ.

אני מקווה שבשנת 2015 נשנה את היחסים הרחבה קיבוץ ונפרק את "אגודת מתיישיבי" ונעבור לוועד מקומי. על ידי כך נפריד עד למינימום את התלות של הקיבוץ וההרחבה האחד בשני ונעבור לניהול הישוב ע"י ועד מקומי, עם כל המשמעות של מהלך זה.

אני מקווה שב- 2015 נמשיך לקיים את השיתוף שיש לנו בקיבוץ – אורחות חיים, בריאות, פנסיות, ביטוחים, בית הדר, חדר אוכל, מכבסה, רכבי קיבוץ (סידור רכב), נוי, עזרה

בעלויות החינוך לילדי חברי הקיבוץ, עזרה הדדית, פעילות חברתית וכל אותם דברים משותפים שלא הזכרתי.

שנדע לשמר את הדברים הטובים שיש לנו ולא נתחיל לסגור אתם לאט לאט.

אני מקווה, ששנת 2015 תהיה שנה כלכלית טובה יותר מ- 2014 .

אני מאחל לכולנו תושבי הקיבוץ וההרחבה בריאות אושר וקצת עושר.

אני מקווה שלמרות דעותיי על מעבר לוועד מקומי, נדע לשמור על מערכת יחסים טובה, תומכת ומחבקת האחד את השני.

אני מקווה שהבחירות שמתקרבות אלינו במרץ יגרמו למהפך פוליטי וישנו את העומד בראשה.

אני מאחל ששנת 2015 תהיה שנה ללא מלחמות ואסונות.

חברים הסתייגו מלנסח ציבורית את ציפיותיהם מהקהילה, רבים התייחסו לקליטה.

שנה אלפחית פרוכה ומקצמת

החווה החקלאית בפתח תקוה מציינת רצף של שמונים שנות חינוך חקלאי מאז ימי בית הספר המחוזי ע"ש רוזה כהן שפעל במקום.

לקראת אירוע לציון 80 שנה לבית הספר, שייערך ביום 18.3.2015, עיריית פתח תקוה פונה לבוגרי בית הספר המחוזי ע"ש רוזה כהן בגבעת השלושה הישנה (כיום החווה החקלאית בפתח תקוה) ולקרוביהם, ליצור קשר עם מזכירות בית הספר לצורך קבלת פרטים נוספים והזמנות לאירוע, בטלפון 03-9227535 בין השעות 08:00-16:00.

ניתן להשאיר פרטים בטופס שבאתר <http://myurl.co.il/farmPT> בכתובת .

אם אתם מכירים אנשים שיש להם קשר למקום

אנא העבירו אליהם את המייל הזה

בברכה,

טל בן נון גלז

מנהלת מחוז מרכז

מועצה לשימור אתרי מורשת בישראל (ע"ר) ממורשת החברה להגנת הטבע (ע"ר)

השלג דה 1950

על השלג בשנת 1950 ועל אגדות בכלל.

מה לא דובר בו וכמה לא סופר עליו ישנם אפילו אנשים (מבוגרים ממני), שזוכרים אותנו. אני לא זוכר את השלג. אבל חוויות גדולות כן זוכרים, מגיל צעיר ודווקא מאותו יום שלג אני זוכר - בעוד אני ישן בבית הילדים התעוררתי מצעקות בחלון האחורי של בית הילדים, שהיה בגובה כשני מטר מעל האדמה בחוץ. זה היה אבא שלי, שלא הרשה לעצמו להיכנס לבית הילדים, להעיר אותי דרך הדלת, כי "אסור". כשקם אבא בבוקר למספוא, היה שלג בחצר והוא הייה חייב להעיר אותי. השלג החל בלילה בחצות, בזמן שיחת הקיבוץ. אבא שלי, כנראה לא הלך לשיחה וראה את השלג רק בארבע בבוקר כשקם. עם אור ראשון הוא ראה שהכול לבן וריח אירופה בא לו בנחיריים, כפי שתמיד ציין אחרי הגשם - זה הזכיר לו את ביתו ואת משפחתו. הוא גדל בגרמניה וכל פעם שטמפרטורה ירדה תחת ל-12 מעלות היה מתחיל לדבר על אירופה. תוך נשימה עמוקה "כמעט הסנפה". הוא תמיד דיבר על השלג באהבה עמוקה. הוא סיפר שכאשר השלג היה יורד שם... הוא היה עובר את גבול פולין להרים הגבוהים והייה עושה סקי בחברת נערים בני גילו. הוא עזב שם את נערותו בגיל 17 והלך להולנד למחנה עבודה. בכל מקרה, אותו בוקר הוא רץ להעיר אותי - החוויה הייתה עצומה וכך כנראה העיר את כל המשפחה, כדי לחלוק את עוצמת החוויה. אסור הייה שילדיו יחסירו את החוויה, ז"א הוא רצה שגם אנו נחוה בגוף ראשון, הלך מיד לבתי הילדים המוגפים, אך לא נכנס פנימה, סגורים היינו על בריחים. ורק למטפלת הייתה זכות לפתוח את בית הילדים. אבא קפץ מתחת החלון וקפץ וצעק אלי מילה אחת. בכל קפיצה שפנינו עברו את גובה החלון ראיתי את הכובע המצחייה שלו ואת פרצופו עד קו העיניים. איתי... קום... יש... שלג... בא... תראה... קום... הקפיצות שלו היו כה מרשימות, שילד בן שלוש ווחצי הן נחרטו בזיכרוני. וכשאירוע השלג עצמו אירע באותו היום, שכחתי אותו.

שאלתי מס' אנשים מבוגרים, שהיו באותם ימים, כולם סיפרו לי סיפור דומה, שהלכו מהשיחה ישר להעיר את הילדים. ב-12⁰⁰ בלילה כשיצאו משיחת הקיבוץ. עומרי ז"ל ומירים ז"ל, שניהם אנשים יקרים לי מאוד, הלכו לבנות מזחלות שלג. הם ריתכו מספר ברזלים ובנו שתי מזחלות, כדי שכהילדים יקומו בבוקר יהיה להם במה לשחק. למחרת משכו המבוגרים את הילדים כל היום. התופרות מצדן הלכו בלילה למתפרה והכינו לכל הילדים כפפות עד הבוקר היה לכולם. למה זה נשמע כאגדה יפה בארץ רחוקה? בבוקר התעורר הקיבוץ כולו ככפר אלפיני מוכן, כאילו אנחנו באמת באלפים והשלג היינו תופעה יומיומית. אצלי קיימת תמונה מכוננת, שאני עם השישייה ועם מוסקה ז"ל המטפלת ובתמונה אנחנו עומדים בשלג וגרביים על ידינו וכובעים חמים לראשינו. מוסקה לובשת פרוות כבש ומטפחת לראשה, כמו רועה שוויצרית באלפים. אגב מוסקה לא הורידה את המטפחת מהראש לעולם. היא דיברה כל הזמן על רוח פרצים. התמונה שצולמה ע"י דוד פ ז"ל, שצילם את האירוע והתמונה שוכפלה לכל השישייה. עוד בתמונה מרים קורנגוט, יוסי ברוידא ז"ל, יהודה קרון ואני, בוכה ליד איש השלג חבוש בטורבן ומטאטא חצר. בגב התמונה תאריך שאמא שלי כתבה וזה 6/2/50. וזה התאריך השלג המוסמך! ובמילים

בשביל המסמך - שישי לפברואר אלף תשע מאות וחמישים. שאלתי מסי זקנים מזקני הקיבוץ וכל אחד נתן תאריך אחר אפילו השנה השתנתה בטולרנס מ-49 עד 53. ולכל אחד יש סימן לפי מה הוא זוכר והוא בטוח צודק. הסימן שאני בטוח לפיו היא התמונה שאמא שלי כתבה עליה. כל התמונות אצלנו מתוארכות במדויק.

איתי ישראל

צילומים: דוד פרלמוטר ז"ל

חדש בספרייה

שימו לב!!! מדי חודש מתפרסמת באתר הכפר רשימה (חלקית) של ספרים חדשים, שנוספו לספרייה, לילדים, בני נוער ומבוגרים. נשמח לראותכם בספרייה בימים ב' וד' בשעות 17:00-19:00 ובימי שישי מ-8:00 עד 9:00. רותי ופוריה.

חילוץ הגולנצ'יקים.

קטרפילר די-ניין היה הרכב הגבוה ביותר בצה"ל. לכאורה, רכב חזק שיכול להגיע לכול מקום. בעודנו יושבים במסעדה, נשאלו מילואימניקים אנשי חי"ר בהר דוב. ללא אספקת מזון מפאת גובה השלג. האספקה נשלחה בזחל"מים, השלג שדחפו וערמו לפניהם עצר אותם. כאשר הם נתקעו ולא היו יכולים להגיע, שלחו אליהם שני די-ניינים לחלצם, אך גם להם גחון נמוך וקצת בעיות של חוסר משקל. לעומת הצנטוריונים הם ממש אנוורקסים. הם ערמו בנסיעתם שלג והתיישבו עליו, כאשר השרשרות הסתובבו חופשי באוויר. משקלם הנמוך יחסית היה הגורם. כל השיירה עצרה במקום והם החלו לקפוא שם. להר דב - מקום רגיש ביטחוני, לא רצו להכניס הליקופטרים. ללא הכרח. רעב המילואימניקים ששהו שם החל. כל הדרך הלכה לאט - משך ימים. כל נסיעה בדי-ניין, המתנייע לאט גם בלי שלג, על אחת כמה וכמה בתנאי שלג. הדרך לחילוץ הזחל"מים ארכה יותר מימיים. המקום היה קרוב לסורים כ-200 מטר וכל פעם שמישהו הציע הליקופטרים, הדבר נפל, עוד לפני שלב התכנון. הגבול עם הסורים היה טרי ביותר, אך מס' חודשים ואף אחד לא רצה להעמיד את קיומו בניסיון.

המפקדים לא נתנו אומן בעבירות הטנק לשלג, אבל מישהו לחש לאוזניהם, שיש בסביבה נהג אחד, שיתכן ויצליח להגיע למוצב! הם היו סקפטיים למדי. אבל אמרו, תביאו את הנהג שלכם עם טנק אחד ונבדוק מה קורה. בהתחלה רצו שאסע רק עד הזחל"מים והדי-ניינים. לפנות את הצוותים. אני נוסע, בניגוד לכל הוראה צהלית, בלי צוות (שיהיה מקומות פנויים בדרך חזרה). נוסף על הכסף יושב ברן ז"ל הברן המפורסם. (אברהם אדן ז"ל נפטר ב-2012 והיה יליד 1926, ז"א שהייה צעיר מאבא שלי רק בשש שנים.) האיש החשוב הזה ואני נסענו ודחפנו את השלג לפני הטנק. השארנו חריץ של הזחל עמוק, כמעט עד לאדמה הראשונית במקום. הגענו די מהר לזחל"מים ולדי-ניינים. הוחלט להמשיך. הגנרל ישב על הכסף ולא היה צורך בהורדת פקודות. הוחלט והתבצע. אני ממשיך לפני הזחל"מים לכיוון המוצב והם הסתדרו על הקולוים שלי ונסעו אחרינו עד המוצב. גלגל זחל שמאל שלהם בקולוים של שרשרת שמאל וגלגל זחל ימניים שלהם בשלג שהתהדק תחת הגחון של הטנק (45 ס"מ) גובהו. זהו מרווח הגחון בטנק. כאשר הגענו למוצב ראיתי חיילים ללא גינונים וטקסים צבאיים. הנעליים הונחו על רגליהם ללא קשירה, בגדים אזרחיים עליהם, לא מגולחים, לא הסתכלו על הגנרלים, רק היכן האוכל. הם היו רעבים ושאלו מיד, עוד לפני האוכל, סיגריות יש? התנהגות בוטה, חסרת הערכה, לעצם זה שמגיע גנרל, שכבר מס ימים מארגן משלחות להגיע אליהם. ברן לא האמין ליכולת העבירות של הטנק והם היו עסוקים שבועיים לחפש איך להגיע. לצבא היה עד אותו היום "0" מושג על נסיעה בשלג. הטנק כל כך כבד, שאפילו ערם לפני הסכין מקדימה טונות של שלג, הוא המשיך לנסוע ולדחוף את השלג ואף לפזרו לצדדים, כמו בולדוזר. הזחלים נתקעו על דרך האפר ומתחת לגחון בגובה 45 ס"מ שמיכה עבה של שלג. השיירה התקועה נעה אחרי עד למוצב ואתם המצרכים.

איתי ישראל

לעינית וזמרון, לנלאי ואילן וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבן והנכד זיו.

לריקי וצביאלי לאורלי ואלעז וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבן והנכד ירון.

ללאה לנעמה וטיטראן וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבת והנכדה מילן.

לאילנה ומסולק וכל המשפחה ברכות חמות
להולצת הנכדה אלה בת איסל ותרם.

לנעמי ויונתן רות ורפאל ברכת צפק צלחה ולהתראות.

לרחל קרון ברכת כה אחי, עם צאת ספרה החזש "אלא שמאקומי".

לליעם מילשטיין שהסיע למצוות
פרוש כנפיים לקראת התחלות חזשות.
מצא טיה לקי, להוריקי, אסביק וכל המשפחה.
צפק צלחה והפכה נחת.

בדצמבר ירדו 25 מ"מ גשם.
בינואר ירדו 204.5 מ"מ גשם.

21 דצמבר 2014

שלום רב לחברים ולחברות,

אני פונה אליכם, אחרי התלבטות קשה שהייתה לי בימים האחרונים, אם להציג מועמדותי בפריימריז של מפלגת העבודה לכנסת. מאחר שכל המהלכים המידיים נגזרו בהתאם להחלטות שהתקבלו בוועידת המפלגה שהתקיימה לפני שבוע. הבחירות שבפתח מפתיעות במועדן. לא צפינו זאת, אך כמובן, שאנו מברכים על ההזדמנות לקידום מהלכים שייצרו מציאות פוליטית אחרת ואוהדת. התנועה הקיבוצית הינה אחד מהכוחות החשובים ביותר בחברה הישראלית. בשנים האחרונות יצאו החברים, הקיבוצים והתנועה ככלל, ממצבי משבר שונים ומגוונים, ואנו עומדים היום בפתחה של תקופת התחדשות, צמיחה וגידול. תחת הנהגה משותפת אנו עושים צעדים גדולים כדי להחזיר את התנועה הקיבוצית למקומה הנכון.

בימים אלה שבין החלטת הוועידה ומועד הגשת המועמדות, פנו אלי חברים רבים שאני מאוד מחשיב את דעתם ואמרו לי שעלי להציג את מועמדותי לכנסת בהיותי בעל הסיכויים הטובים ביותר לזכות בהתמודדות ולהצליח במשימה.

כולכם יודעים את המאמץ הניכר שעשיתי להיבחר לתפקיד מזכ"ל התנועה, כדי לשרת נאמנה את חברי התנועה ומוסדותיה, כדי למצב את התנועה הקיבוצית במרכז ההווייה הישראלית וכגורם משמעותי בזירה הפוליטית בה מתקבלות ההחלטות.

במשך שנים רבות התנועה הקיבוצית הייתה הגורם המרכזי בעיצוב פני ההתיישבות בארץ בשנים האחרונות נעלמנו מהזירה הפוליטית. בפעילותי בשנתיים האחרונה נוכחתי לדעת שישנו כורח של נציגות פוליטית אותנטית, בצמתי קבלת ההחלטות, על מנת לקדם באופן מהותי את התנועה ההתיישבותית והקיבוצים, ולהיות גורם משמעותי בחברה הישראלית.

הפעם יש לנו הזדמנות טובה להיות הנבחרים המועדפים בהתמודדות בתוך המשבצות ההתיישבותיות (מקומות 15 ו-18), בתנאי שתהיה מעמדות מוסכמת, או מועדפת של התנועה הקיבוצית. לכן החלטתי להעמיד את מועמדותי. בידיעה והכרה בחשיבות החלטה זו לאינטרסים של התנועה הקיבוצית וההתיישבות כולה.

ברור לי שאם אבחר לכנסת והסיכויים לכך הם גבוהים, אצטרך להתפטר מתפקידי כמזכ"ל התנועה, (ביום שאשבע אמונים לכנסת). יהיה צורך להיערך בעוד מועד להחלפתי בבחירות דמוקרטיות.

אולם אין לי ספק שממקום כהונתי בכנסת, אוכל לקדם באופן נמרץ ואחראי, את כל הנושאים הקשורים לתנועה הקיבוצית ולהתיישבות, יכולות אותן הוכחתי בעבר בכל תפקידי בו כיהנתי. בימים אלה אני הולך לעשות מסע מרתוני, בכל חלקי הארץ, כדי לשכנע את 50 אלף חברי המפלגה לתמוך בי. אולם ראשית לכל אני זקוק לכל אחד ואחת מכם חברי המפלגה בתנועה הקיבוצית. תקיימו את חובתכם תלכו לקלפי ותצביעו עבור המתמודדים הראויים בעיניכם.

בברכה ותודה

איתן ברושי